

han ofte sælge Hjemmet uden derfor at faa tilstrækkeligt at leve af, og til Børnene bliver der ingenting. Har han derimod Ret til at testamentere hele Ejendommen til et af Børnene, vil vedkommende være tjent med at tage hjem og hjælpe de gamle, saaledes at de kan blive paa det Sted, hvor de har lagt deres Arbejde, og der bevares tillige et Samlingssted for de andre Børn. Jeg vil spørge den højtærede Justitsminister, om han kan tænke sig ind i disse Forhold, og hvis det er ham muligt, da bede ham handle derefter. Jeg ved vel, at han saavel som den højtærede Landbrugsminister i Samlingen 1909—10 her i Tinget, udtalte sig stærkt imod at give Husmændene denne Ret, men det vilde jo ikke være nogen Skam, om han havde forandret Anskuelse siden. Egentlig havde jeg tænkt at gemme dette Spørgsmaal, indtil vi kom til Forhandling om Tvangsafløsning af Fæstevæsenet og derefter til Forhandling om Frigivelse af Len, Stamhuse og Fideikommisser. Det forrige Ministerium Zahle nedsatte som bekendt en Fæstekommission, der for længst har afgivet sin Betænkning, og denne Betænkning er offentliggjort. Da det nu er saadan, at Fæstespørgsmaalet skal være afgjort, inden der kan foretages noget med Hensyn til Len, Stamhuse og Fideikommisser, var der al Grund til at vente, at den højtærede Regering vilde fremsætte Forslag til Afløsning af Fæste i denne Samling. Fæsternes og Godsejernes Repræsentanter i Kommissionen stod ikke hinanden saa fjernt, og Venstres Medlemmer i Kommissionen angaaende Len og Stamhuse har sluttet sig til Fæsterne i Forslaget om Tvangsafløsning, og jeg skulde mene, at det i Virkeligheden ikke vilde være vanskeligt at gennemføre dette, hvis Regeringen vilde det. Nu har jeg ganske vist set i Bladene, at den højtærede Justitsminister og den højtærede Landbrugsminister er uenige i dette Spørgsmaal, men jeg vil dog spørge, om den højtærede Regering agter at fremsætte Forslag i den Retning. Naar Fæstespørgsmaalet er ordnet, kommer Turen til Opfyldelsen af Grundlovens Bud om Frigivelse af Len og Stamhuse, og saa er det, jeg egentlig havde tænkt at vente med Husmændenes Testationsret indtil da, thi da vil det være rimeligt, at der bliver givet simple og ensartede Testationsregler for alle Landejendomme. Men da dette maaske alligevel har lange Udsigter, er det, jeg tillader mig at spørge den nuværende højtærede Justitsminister, om han

er til Sinds at foreslaa at give Husmændene den samme Testationsret, som Gaardmændene og Statshusmændene for Tiden har.

Jeg kommer saa til det sidste Spørgsmaal, jeg har at omtale. Det er af lokal Art og angaar noget, der har vakt ikke ringe Bevægelse i visse Dele af min Valgkreds, nemlig Nedlæggelsen af Flauenskjold Apotek. Sagens Historie er følgende: I 1903 gav Venstres Justitsminister Bevilling til Oprettelse af et Apotek i Flauenskjold. Han imødekom derved et berettiget Ønske hos Beboerne og brøder, som enkelte andre Steder, den Modstand, der var dels fra Apotekernes, dels fra Sundhedsautoriteternes Side, for at hjælpe Befolkningen, hvor den havde særlig langt til Apotek. Oprettelsen af dette Apotek var anbefalet af de stedlige Kommuner, Albæk-Voer, Dronninglund, Hellevad-Ørum, Skæve og Hellum. Naar det gælder Liv eller Død, har det jo meget at sige, hvor mange Mil der er til et Apotek. Egnens Beboere har da ogsaa været glade ved det Apotek, der blev oprettet, og som har bestaaet i de siden da forløbne ti Aar, og den Tanke, at dette Apotek skulde kunne fratages dem, er vist ikke faldet dem ind.

I Hjørring Amtsraads Møde i Juni Maaned i Aar forelaa der Andragende fra Øster Vraa om Oprettelse af et Apotek der. Øster Vraa bliver Knudepunktet i de nye vendsysselske Baner, og det er efter dens Beliggenhed saare rimeligt, at den faar et Apotek. Der forelaa Erklæringer fra Distriktslægen i Sæby og Stiftsfysikus. Distriktslægen var imod Oprettelsen, fordi den vilde skade Sæby Apotek — det er den gamle Historie —, skønt der er 3—4 Mil derfra til Sæby. Der forelaa ogsaa Erklæring fra Stiftsfysikus Rambusch, der var enig med Distriktslægen, men foreslog, at Apoteket i Flauenskjold nedlægges, og at der oprettes et nyt i Øster Vraa. Han motiverer, at han vil foreslaa Apoteket i Flauenskjold nedlagt, idet han siger — jeg skal med Formandens Tilladelse ordret citere et Stykke af hans Erklæring —, fordi „det ikke kan opretholdes uden Subvention, ligger uheldigt, skal være oprettet af politiske Grunde, er en Plage for dets Indehaver og ingen væsentlig Nytte til for Befolkningen“. Det synes at være mange og gode Grunde. Denne mærkelige, efter min Mening meget mærkelige, Erklæring fra Stiftsfysikus gav i Amtsraadsmødet Anledning til, at af de to stedlige Med-